

ת"פ (ירושלים) 50615-02-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 50615-02-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 50615-02-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בירושלים

[14.01.2025]

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני אישומים האחד בגין עבירה של תקיפת בת זוג והשני בגין עבירת איומים, הכל כמפורט בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה הציגה את חומרת מעשי הנאשם והתייחסה להרשעותיו הקודמות. המאשימה ציינה כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי יתקבל תסקיר שרות מבחן בעניינו של הנאשם ואולם הנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם שרות המבחן ולמרות זימונו מס' פעמים לשרות המבחן הנאשם לא הגיע לפגישות אליהן זומן. המאשימה הדגישה כי אין מדובר באירוע רגעי אלא אירוע מתמשך, ובכל הנוגע לאישום 1 מדובר באירוע שהתרחש במשך כל הלילה. המאשימה טענה כי מתחם הענישה, בכל אחד מהאישומים נע בין מאסר בעבודות שרות ועד למאסר בפועל לתקופה בת 18 חודשים. המאשימה סברה כי יש למקם את העונש המתאים לנאשם ברף חומרה בינוני-נמוך. לנוכח האמור המאשימה טענה כי העונש הכולל המתאים לנאשם הינו 10 חודשי מאסר בפועל, ענישה מותנית ופיצוי למתלוננת. הסנגור בטיעונו הפנה את בית המשפט לחלוף הזמן, כאשר האירועים התרחשו, בפרק זמן מסוים, לפני למעלה משלוש שנים, ולא נשנו. הסנגור הסביר כי הנאשם לא הגיע לפגישות עם שרות המבחן בשל עבודתו והצורך לפרנס את עצמו וילדיו. הסנגור חלק על מתחמי הענישה שהוצגו על ידי המאשימה. הסנגור טען עוד ואמר כי גם בהתייחס למתחמי המאשימה, וכאשר רף החומרה שהמאשימה טוענת לו הינו בינוני-נמוך, לא ברור כיצד התוצאה העונשית לדידה של המאשימה תהיה הטלת 10 חודשי מאסר שהרי מעמדותיה של המאשימה עצמה לא ניתן לגזור את תוצאתה הסופית של הענישה. לפיכך, סבר הסנגור, הענישה המתאימה לנאשם הינה ענישה מותנית, קנס ופיצוי. לחלופין טען הסנגור כי ככל שבית המשפט יבקש להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שרות, מבוקש כי תוטל תקופה קצרה כדי שלא לפגוע בפרנסת המשפחה והילדים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים וזאת בשל היותם מסכת עניינית אחת ובשל סמיכות הזמנים בין האירועים. רמת החומרה איננה נמוכה. מלבד האיומים על בת הזוג ותקיפתה כמתואר בכתב האישום, השארתה לשהות כל הלילה מחוץ לביתה איננה התנהגות והתפרצות רגעית. מעשיו אלו של הנאשם חמורים, מבישים, ומבזים, ותוצאתם נזק משמעותי לנפגעת העבירות. יש לתת משקל לכך בגזר דינו של בית המשפט. הסנגור טען כאמור כי מתחם הענישה יתחיל במאסר על תנאי ולכל היותר מאסר קצר בעבודות שרות ואולם חומרת המעשים מחייבת קביעת מתחם אשר יתחיל במאסר של 7 חודשים בעבודות שרות ועד למאסר מאחורי סורג ובריח. העונש המתאים לנאשם יש למקם את העונש המתאים בתחתית המתחם. הנאשם נטל אחריות למעשיו.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם אינן ממין העניין, אינן חמורות ויחסית ישנות. יש ממש בדברי המאשימה כי עבירת של החזקת סכין נמנית עם המעגל הרחב של עבירות הקשורות לעבירות שלפנינו ואולם עבירה זו בה הנאשם הורשע נעברה לפני 18 שנים ודינו נגזר שם למאסר על תנאי וקנס. כך שאין לעבירה זו, כיום, משקל של ממש. לנאשם הרשעה נוספת בגין החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה מלפני 8 שנים כשדינו נגזר למאסר על תנאי קצר ביותר של 45 יום למשך שנה והתחייבות. כל זאת מביא למסקנה כי עברו הפלילי לא יהווה נימוק לחומרה. הסנגור טען באשר לחלוף הזמן, נימוק אשר אף הוא רלוונטי לקביעת העונש המתאים בתוך המתחם. טענה המאשימה בדבר העדר שיתוף פעולה עם שרות המבחן ולכן סברה כי המסוכנות הנשקפת ממנו לא פחתה. אינני מקבל את עמדתה. אכן הנאשם הופנה לשרות המבחן, לא הגיעה לפגישה המתוכננת ולא הביע רצון להיפגש עם שרות המבחן, ומשכך לא ניתן לשקול שיקולי שיקום לקולא. מנגד גם אין מדובר בתסקיר שלילי בו שרות המבחן ראיין את הנאשם, התרשם ממסוכנות נוכחית, ביקש להפנות לטיפול והנאשם התנגד. לו כך היו פני הדברים אין ספק כי הצדק היה עם המאשימה ואולם בהעדר מפגש של שרות המבחן עם הנאשם כל שניתן לומר הינו כי אין בידנו נתונים עדכניים אודות שיקומו הנוכחי של הנאשם, לא לקולא אך גם לא לחומרה. הנאשם סיפר אודות נסיבות חייו והקשיים המשפחתיים ותיאר כי הקשר עם בת זוגו ממשיך, היחסים ביניהם טובים וכי נולד להם ילד משותף אך לפני מס' חודשים.

לפיכך יש לקבוע כי העונש המתאים לנאשם יתחיל כאמור בתחתית מתחם הענישה. לנוכח כל המתואר אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל למשך 7 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שרות והנאשם יתייצב לריצוין ביום 3.2.25 בשעה 8.00 בפני הממונה. הוסבר לנאשם משמעות אי עמידה בתנאי עבודות השרות. מאסר לתקופה בת 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע. פיצויים לנפגעת העבירה בסך של 2000 ₪. התחייבות בסך של 2000 ₪ למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע. ההתחייבות הוסברה והנאשם הבין והתחייב. ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.